

Но по нѣкога при нея дохождаше и лелината ѝ Донка. Тѣ бѣха сѣученички. Когато нѣматъ училище и се събератъ наедно, залавятъ се за куклитѣ. Тѣгава Марийка е още по-вече радостна и доволна. Тя показва на Донка всичкитѣ дрехи, които е направила. Обличатъ куклитѣ носятъ ги, пѣятъ имъ, турятъ ги въ леглото, нареждатъ имъ кѣщи. . . . И тѣй се забавляватъ по нѣколко часа.

Азъ винаги обичахъ да слушамъ Марийка и Донка, кога пѣятъ на куклитѣ. А тѣ пѣятъ много хубаво. . . .

Тѣ и въ училището сѣ добри и прилежни ученички.

Двама брата.

И мало двама брата Единиятъ билъ побърканъ въ ума си. Тѣ живѣли простичко въ едно селце, само съ единъ старъ и болнавъ баща. Глупавиятъ братъ прѣкарвалъ по-вече въ село, около баща си, а другия ходилъ по работа. По нѣкога водѣлъ съ себе си и глупавия си братъ. та му показвалъ кое какъ се върши. Той самъ нищо не можалъ да направи, ако и по години да билъ по голѣмъ.

Еднажъ братъ му го изпратилъ да досѣе една нива. Той я сѣлъ по първия день, но останало малко за досѣване; той си мислилъ, че ще може да извърши тая работа, понеже ходили нѣколко пѣти да сѣятъ двама.